

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
közbenső ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.138/2016/5.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Garas Ádám ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Bajnai Gábor ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése és
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.318/2015/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 22.M.1445/2013/33.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.318/2015/5. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) felülvizsgálati eljárási illetéket.

A közbenső ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2012. július 18-ától állt az alperes alkalmazásában, projektmenedzseri feladatokat látott el havi bruttó 750.000 forint munkabérrel. A munkaköri leírása tartalmazta, hogy a munkakörének megnevezése projektmenedzser I., a szervezeti egység pedig, ahol a feladatait el kellett látnia a T.A.D.
- [2] A felek 2013. január 29-én munkaszerződés-módosítás elnevezésű dokumentumot írtak alá. Ennek pontja tartalmazta, hogy a munkáltató és a munkavállaló a munkaviszonyt 2012. július 18-ától folyamatosnak ismeri el. A munkavégzés helye az A., rögzítésre kerültek a felek jogai és kötelezettségei, a felperes munkaköre és a munkabére, amely a korábbi munkaszerződéshez képest nem változott.
- [3] A munkáltató a felperes jogviszonyát 2013. március 18-án felmondással szüntette meg. Ennek indokolása szerint „A M.I. Zrt. munkáltatónál önt projektvezető munkakörben foglalkoztatjuk a JÉ projekt sikeres lebonyolítása céljából. Projektvezetőként feladatai többek között a projekt résztvevői közötti kommunikáció biztosítása, a projekten belüli felelősségi és hatásköri meghatározás, a munkavégzéshez megfelelő légkör kialakítása, konfliktuskezelés, a megrendelő és a szponzor rendszeres tájékoztatása a projekt előrehaladásáról. A JÉ projekt kapcsán a megrendelő szóban és írásban is jelezte, hogy az együttműködés során tanúsított magatartása nem elfogadható, akadályozza a projekt sikeres lebonyolítását. Közvetlen szakmai felettese is többször jelezte, hogy nem tartja alkalmasnak a projekt további vezetésére, mert projekt tagjai vonatkozásában az irányító, összetartó és konfliktuskezelés nem megoldott, a projekt tagok sem tudják önt a JÉ projekt hiteles vezetőjeként elfogadni. A fentiek, és közvetlen szakmai felettese által jelzett okok alapján megállapítom, hogy a JÉ projekt lebonyolítása során tanúsított magatartása a projekt sikeres befejezését veszélyezteti, a projekt során tanúsított magatartása miatt alkalmatlan a projekt további vezetésére, ezért a továbbiakban a munkáltatói jogkör gyakorlójaként munkaviszonyát a fenti feltételekkel felmondással megszüntetem.”

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes a keresetében a felmondás jogellenességének megállapítását és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte. Hivatkozása szerint a munkáltató által kiadott felmondás indokolása felszínes, általánosító, megfoghatatlan állításokat tartalmaz, nem felel meg a világosság és az egyértelműség

követelményének. A felperes a munkatársaival a projekt megvalósításában közreműködő volt, kifogástalan magatartást tanúsított, és a munkáltató csak alkalmat keresett arra, hogy a jogviszonyát megszüntesse. Álláspontja szerint annak háttérében az állhat, hogy a munkaviszonyának fennállása alatt több ízben kifogásolta a javadalmazását, illetve annak összegét.

- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felmondás indoka világos, egyértelmű, megfelel a valóság és az okszerűség követelményének. A jogviszony megszüntetésére nem magatartási problémák miatt került sor, hanem azért, mert a felperes mint projektmenedzser nem teljesítette azokat a szakmai követelményeket, amelyeket a munkáltató vele szemben megfogalmazott és tőle elvárt.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 22.M.1445/2013/33. számú ítéletével a keresetet elutasította és a felperest perköltség viselésére, valamint eljárási illeték fizetésére kötelezte.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban Mt.) 65. §-ának (1) bekezdésében, valamint a 66. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra.
- [8] Kifejtette, hogy a felperes is elismerte, miszerint a munkáltató a munkavégzéshez szükséges valamennyi feltételt biztosította, találkozott a kollégáival, az elvégzett feladatokról és a jogviszony létesítéséig teljesített munkáról a felperes a szükséges tájékoztatást, iratanyagot megkapta, így általa is elismert, hogy a feltételek adottak voltak a projektvezetésre. Arról is nyilatkozott, hogy bizonyos problémák voltak a projekttel összefüggésben, kifogások megfogalmazódtak SZ.B.B., P.P., GY.B. részéről, de az általuk kifogásoltakat a felperes - előadása szerint - megoldotta, és azokat jól kezelte.
- [9] Az elsőfokú bíróság Sz.B.B., GY.B., CS.G.G., P.P., N.P.Z., K.O., H.H.G. tanúvallomása alapján azt a következtetést vonta le, hogy a felperes szakmailag „nem nőtt fel” a feladathoz, nem volt alkalmas a JÉ projekttel kapcsolatos projektvezetői feladatok ellátására. A felperes a projekttel összefüggő adminisztratív feladatokat túlnyomórészt megfelelő minőségben elvégezte, azonban szakmai szempontból nem látta át annak egészét, így nem tudta meghatározni a feladatokat, azokat nem tudta számon kérni, és a projekt előrehaladásához szükséges szakmai tartalmú előterjesztéseket, anyagokat sem volt képes elkészíteni. A tanúk egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy a felperes összefoglalóan a projektadminisztrációs tevékenységet látta el, míg a szakmai munka másokra hárult. A tanúnyilatkozatokon túlmenően az alperes által csatolt érdemi ellenkérelem mellékleteként megjelenő e-mailek, illetve az alperes által benyújtott további dokumentumok is a fentieket támasztották alá.
- [10] A felperes projektvezető volt, a munkaköre eképpen került

meghatározásra és ehhez kapcsolódott a javadalmazása. Projektvezetőként nem az volt a feladata, hogy ő maga végezze el a munkákat, hanem az, hogy megszervezze a projekt feladatainak ellátását, és annak határidőben történő befejezéséhez hozzájáruljon. A felperes a munkaszerződés részét képező munkaköri leírásával tisztában volt, a jogviszonya fennállása alatt egyszer sem kezdeményezte a munkaszerződés módosítását, projektvezetői munkabérét felvette, ennek megfelelően alappal nem hivatkozhat arra, hogy nem ismerte, nem tudta volna, hogy mi tartozik a feladatai közé.

- [11] A bíróság egyetértett azon alperesi állásponttal, hogy a felmondás indokolása világos, egyértelmű, és pontos volt. Az alperes helytállóan hivatkozott az MK. 95. számú állásfoglalásra is, amely szerint a felmondás indokolása lehet összefoglaló jellegű is, és annak sincs akadálya, hogy a felmondás indokainak korlátai között a munkáltató bizonyítsa az összefoglalóan megjelölt indokokat.
- [12] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.318/2015/5. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes 2013. március 18-án kelt felmondásával jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát. A követelés összegére nézve a tárgyalást folytatni kell, ezért a másodfokú bíróság az iratokat megküldte az elsőfokú bíróságnak.
- [13] A másodfokú bíróság az elektronikus levelezés áttanulmányozása alapján - szemben az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítettekkel - azt állapította meg, hogy az sem összességében, sem az egyes e-mailek tekintetében nem alkalmas a felperes alkalmatlanságának megítélésére. Ezek az e-mailek lényegében szakmai levélváltások, amelyek bár esetenként nézetkülönbséget is rögzítettek, semmiképpen nem azt tükrözték, hogy a felperes „szakmailag nem nőtt fel a feladathoz”.
- [14] A másodfokú bíróság a bizonyítékok értékelése körében nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját sem összességében, sem az egyes tanúvallomások tekintetében (Pp. 206. §).
- [15] A bizonyítékokból megállapíthatóan a projektvezetőnek nem kellett a létrehozandó projekt konkrét és speciális szakmai ismereteivel rendelkeznie, de át kellett látnia azt, ismernie kellett azokat a módszereket, amelyekkel ez megvalósítható. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes annak ismeretében alkalmazta a felperest, hogy tudomása volt arról, miszerint nincsenek neki sem vasút-szakmai, sem informatikai fejlesztési ismeretei, csupán projektvezetési gyakorlata van.
- [16] A felmondás nem tartalmaz időpontra vagy időszakra vonatkozó utalást, de a felek egyezően állították, hogy közöttük a viszony 2013. januárjától romlott meg. Az alperes ezt annak tulajdonította, hogy H.H.G., ekkor távozott a projekttől, és ezzel nyilvánvalóvá váltak a felperes szakmai hiányosságai. A felperes ahhoz kötötte a kapcsolat megromlását, hogy 2013. január 11-én a vezérigazgatótól számon kérte a szóban megígért javadalmazásának elmaradását, ami

kiváltotta SZ. neheztelését és sértettségét is.

- [17] A másodfokú bíróság nem hagyta figyelmen kívül, hogy Sz.B.B. a felperesi munkavégzésen túlmenően tanúvallomásában igen részletesen kitért a felperes személyiségére, a javadalmazásával kapcsolatos vitára, kifejezve ezzel kapcsolatos rosszallását mondván, hogy „a felperes önmagát menedzselte”, és ezen magatartása számára nem volt „elfogadható”.
- [18] A másodfokú bíróság értékelte a tanúk 2012. decemberében tett intézkedéseit. Sz.B.B. azt állította, hogy 2012. karácsonyán kérte a felperest, hogy a szabadsága ideje alatt tanulmányozza át a projekt dokumentumait, emellett azt is vallotta, hogy a kollégáknál és a megrendelőnél megvédte a felperes szakmai döntéseit. Mindezeknek ellentmond, hogy Sz. 2012. decemberében már felhívta a megrendelőt képviselő Gy.B.-t arra, hogy a felperes helyett vegye át a projekt vezetését, amely javaslat a megrendelő részéről N.A. stratégiai igazgató egyetértésével is találkozott. A másodfokú bíróság szokatlannak értékelte azt a körülményt, hogy Sz. a megrendelővel egyeztetett az alperesi projektvezető személyéről.
- [19] Sz.B.B. előadta, hogy „a felperesnek nem volt tekintélye, átnéztek rajta”. A tanú szerint a felperes véleményét a szakmában dolgozó kollégák nem fogadták el, és e körben a megrendelő képviselőire, Gy.B.-ra és N.A.-ra, továbbá az alvállalkozót képviselő P.P.-re hivatkozott, akik a tanúvallomásukban ezt meg is erősítették. Az elsőfokú bíróság e vallomásokat annak mérlegelése nélkül fogadta el, hogy a perben meghallgatott más tanúk, így dr. K.O., N.P.Z. és H.H.G. ezzel ellentétesen nyilatkoztak.
- [20] Sz.B.B. kifogásolta, hogy a felperes a heti jelentéseket nem maga készítette el, egyes feladatainak 90 %-át másnak delegálta. Az e-mailek küldésével kapcsolatban a felperes módszerét „dedósnak” minősítette. A tanú mindezeket konkrétumok megjelölése nélkül adta elő.
- [21] A másodfokú bíróság Gy.B. tanúvallomásának értékelésekor figyelembe vette, hogy ő a perbeli időszakban a megrendelő képviselőjében külsős tanácsadóként járt el, 2013. októbertől az alperes alkalmazásában állt, és a felperes korábbi munkakörében a perbeli projekt vezetőjeként dolgozott.
- [22] A másodfokú bíróság ítélete szerint P.P. az alperes által hivatkozott feladatokat azért végezte el, mert Sz.B.B. ezt kérte tőle. Nem róható a felperes terhére, hogy a munkakörébe tartozó feladatokat azért nem látta el, mert azokat a munkahelyi vezetője elvonta tőle és másoknak adta.
- [23] A másodfokú bíróság álláspontja szerint Cs.G.G. valamint N.P.Z. esetében a projektvezetés megítélése nem volt elvárható, mivel a felperes beosztottjaként dolgoztak, és nem volt lehetőségük a projekt egészét, a felperes vezetési módszerét megfelelően átlátni.
- [24] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen hagyta figyelmen kívül dr. K.O.L. tanúvallomását arra hivatkozva, hogy csak 2012. december közepéig látta el a perbeni projekttel kapcsolatos tevékenységet. A tanú Gy.B. és P.P.-vel szemben az

alperes alkalmazásában állt, a perbeni projektre rálátása volt, továbbá vezetőként egyaránt ismerte az alperes belső viszonyait és a felperes tevékenységét.

- [25] H.H.G. előadta, hogy korábban az alperes szóbeli megbízása alapján a projektet ő vezette. A jelentős adminisztráció miatt maga kért segítséget az alperestől. Ezt követően a tanú a felperesnek alárendelten, de neki szakmai téren segítséget nyújtva végezte a munkáját 2012. év végéig. Megfogalmazása szerint a felperes az adminisztratív tevékenységet végezte, a projekt „arca”, a tanú pedig a projekt szakmai felelőse volt, bár nem volt köztük „pontosan definiálva a munkamegosztás”. A felperes a nehezen kezelhető megrendelővel szót értett, vele a kapcsolat javult, konfliktusok nem voltak. Rendszeresen státusz megbeszéléseket tartottak, mindenki tudta a munkáját, a felperes a heti munkavégzést összefoglalta, tevékenységét, az általa kiadott feladatokat senki nem kérdőjelezte meg.
- [26] A másodfokú bíróság azt is kifejtette, hogy a projektvezető és a szakmai vezető feladatainak elhatárolása a felelősség megállapíthatósága érdekében a munkáltató kötelessége lett volna, az alperes azonban ennek nem tett eleget. A munkáltató az általa fontosnak és nagy értékűnek tartott projekt esetében a projektvezetésre szóbeli megbízást adott Herdeynének, aki 2012. december végéig projektvezetőként, egyidejűleg a tényleges projektvezetői munkakörbe felvett felperes beosztottjának tekintette magát. A két munkavállaló között a munka és a felelősség megosztásáról az alperes nem intézkedett, eltűrte és tudomásul vette, hogy arról a munkavállalók egymás között döntöttek. Az alperes a felperes mellett nem vitatott módon továbbra is alkalmazott szakmai vezetőt, de H. távozása után sem intézkedett a projektvezető és a szakmai vezető feladatainak elhatárolásáról.
- [27] A felperes munkáját folyamatosan és mindvégig ismerő tanúk azonban - Sz. kivételével - nem utaltak arra, hogy a tevékenységének minőségében vagy a projekt haladásában éppen 2013. januárjától negatív változás következett be. Nem bizonyított tehát az az állítás, hogy a felperes korábban nem kifogásolt munkájában ezen időponttól olyan súlyos hiányosságok váltak ismertté, amelyek a munkaviszony megszüntetésének jogszerű indokai lehettek.
- [28] Az alkalmatlanság összefoglaló megjelölés, amelynek megállapításához olyan konkrét és jelentős hiányosságok bizonyítása szükséges, amelyek miatt a munkavállaló nem képes ellátni a munkakörét. Az alperes azonban a perben nem igazolt ilyen konkrét hiányosságot, és erre jogviszony megszüntetést alapítani nem lehetett.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [29] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte a felperes perköltségben marasztalása

mellett.

- [30] Általánosságban hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltak megsértésével bírálta felül az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, és helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a felperes keresete a jogalap szempontjából alapos, azaz az alperes jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyát.
- [31] A szakmai alkalmatlanságtól nem választható el a projekt veszélyeztetettsége, vagyis nem két különálló felmondási okot jelölt meg az alperes, így azt a másodfokú bíróság tévesen értelmezte.
- [32] Az indokolás rögzítette, hogy mi volt a felperes munkaköri feladata. Ezt követően tartalmazza azt, hogy a JÉ projekt kapcsán a megrendelő, a közvetlen szakmai felettes és a beosztottak is jelezték a projekt vezetésével kapcsolatos problémákat, amelyből a munkáltatónak azt kellett megállapítania, hogy a felperes szakmai szempontból alkalmatlan annak vezetésére, és ez az alkalmatlanság a projekt sikeres befejezését is veszélyezteti. Ebből pedig okszerűen következett a felperes munkaviszonyának alperes általi megszüntetése.
- [33] Az alperesnek az Mt. 64. § (2) bekezdése alapján tehát azt kellett bizonyítania, hogy a felperes a projektvezető munkakör betöltésére alkalmatlan volt. Ez a projektvezető munkakörre vonatkozó felperesi munkaszerződés és munkaköri leírás alapján megállapítható.
- [34] A felperes munkaköri leírása azt rögzíti, hogy a munkaköri kötelezettsége a JÉ projekttel kapcsolatosan a szakmai feladatok ütemezése, irányítása, ellenőrzése. A munkaköri leírásból tehát egyértelmű, hogy a felperes volt a JÉ projekt szakmai vezetője, azt a munkáltató más személyre nem osztotta le, vagyis nem megalapozott a másodfokú bíróság megállapítása, miszerint a projekt szakmai vezetője, irányítója nem a felperes, hanem más személy volt.
- [35] Az alperes által indítványozott tanúk egyértelmű és egybehangzó nyilatkozatot tettek arra vonatkozóan, hogy más-más (megrendelői, alvállalkozó, felettesi és beosztotti) oldalról megközelítve is egyértelműen megállapítható a felperes szakmai alkalmatlansága.
- [36] Annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság a felperes munkakörével és munkavégzésével kapcsolatosan minden részletre kiterjedően hallgatta meg Sz-t a másodfokú bíróság - részben iratellenesen -, a tanúvallomást nem egészében és összefüggéseiben, hanem annak egyes részletének kiragadásával értelmezte és értékelte. A Pp. 206. §-ának (1) bekezdése helyes alkalmazásával egyértelműen megállapítható, hogy a tanú vallomása aggálytalan volt, ellentmondásmentes és nem szubjektív.
- [37] Az alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság a megrendelő, azaz a M.S. Zrt-t képviselő Gy.B. tanúvallomását is tévesen értékelte. Az elsőfokú bíróság kérdésére ezen személy kijelentette elfogulatlanságát, amelyet a felperes sem kifogásolt. Erre tekintettel a másodfokú bíróságnak a Gy.B. vallomására vonatkozó előzetes értékelése minden alapot nélkülöz, de magyarázatot adhat

arra, hogy a másodfokú bíróság miért értékelhette át a tanúvallomást az elsőfokú bíróság értékelésével szemben.

- [38] Gy.B.-t a bíróság a megrendelő képviselőjében hallgatta meg, tehát nem a mindennapi, az alperesnél megvalósuló munkavégzéssel összefüggésben. A megrendelő napi kapcsolatban állt a felperessel, így rálátása volt a munkájára, a megrendelő szempontjából lényeges eredményeire, illetve eredménytelenségére. Gy.B. a felmondás indokolásának azt a részét igazolta, bizonyította, amely szerint „A JÉ projekt kapcsán a megrendelő szóban és írásban is jelezte, hogy az együttműködés során tanúsított magatartása nem elfogadható, akadályozza a projekt sikeres lebonyolítását”.
- [39] A másodfokú bíróság az alvállalkozó, azaz az O-t képviselő P.P. tanúvallomását is tévesen értékelte. Az alvállalkozónak nem volt feladata a felperes munkakörébe tartozó feladatok helyette történő ellátása.
- [40] A másodfokú bíróság a tanú vallomásának csak egy részét ragadta ki, és ezt a részt is a megelőző, és a felperes szakmai alkalmatlanságát bizonyító további részletektől elvonatkoztatva értelmezte.
- [41] A másodfokú bíróság Cs.G.G. vallomását sem értékelte megfelelően. A tanú egyértelműen nyilatkozott a projektvezetői munkakör felperes által történő ellátásáról, annak hiányosságairól. E körben különös súllyal kell kezelni, miszerint Cs.G.G. a projekt egyik munkacsoportjának a vezetője volt, tehát szakmailag is fel tudta mérni, hogy a felperes a részére meghatározott feladatokat teljesítette-e vagy sem.
- [42] N.P.Z. tanúvallomása is tévesen került értékelésre, nevezett ugyanis kijelentette, hogy nem tudja megítélni, miszerint a felperes átlátta-e a projekt egészét, és arra sem tudott választ adni, hogy a felperest hiteles szakmai vezetőnek tartotta-e (jegyzőkönyv, 3. oldal).
- [43] Az alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság dr. K.O. tanúvallomását is tévesen értékelte. A tanú azt adta elő, hogy 2012. december közepéig látta át a perbeli projekttel kapcsolatos tevékenységet, munkaviszonya 2013. január 7-én megszűnt. Mindezek ellenére a másodfokú bíróság jelentőséget tulajdonított dr. K.O. vallomásának, amely nemcsak megalapozatlan, hanem kifejezetten iratellenes, ellentmond a felperes és az alperes egybehangzó nyilatkozatának is.
- [44] A másodfokú bíróság Herdeyné H.G. munkakörét, és e munkakörnek a felperes által betöltött munkakörrel való viszonyát iratellenesen értékelte és értelmezte.
- [45] A másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperesnél elhatárolták a projektvezetői és a szakmai vezetői feladatokat. Ez a megállapítás megalapozatlan, iratellenes, H. ugyanis a felperes alárendeltségében látta el a munkáját.
- [46] A másodfokú bíróság a perben rendelkezésre álló iratokat és tanúvallomásokat nem összefüggéseiben, hanem egy-egy kiragadott részlet megjelölésével értelmezte és értékelte, így a

megállapításai összefüggéstelenek, ténybelileg nincsenek alátámasztva, több helyen tény-, és iratellenesek. Az alperes az Mt. 64. § (2) bekezdésében foglaltak figyelembe vételével bizonyította, hogy a felperessel közölt felmondás indokolása valós, világos, és okszerű. Összefoglaló jelleggel került rögzítésre, hogy a munkavállaló a JÉ projekttel kapcsolatos projektvezetői feladatok ellátására szakmailag alkalmatlan volt, amelyet a megrendelő, az alvállalkozó, a közvetlen felettes és a projektben résztvevő beosztott munkavállalók is egyértelműen alátámasztottak.

- [47] Az alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítélete sérti a Pp. 206. §-ában, az Mt. 64. § (1) bekezdés a) pontjában és a (2) bekezdésében, valamint az Mt. 66. § (2) bekezdésében foglaltakat és az állandó ítélkezési gyakorlatot, különös tekintettel az MK.95. számú állásfoglalásban foglaltakra.
- [48] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős közbenső ítélet hatályában való fenntartására irányult az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.
- [49] Érvelése szerint a másodfokú bíróság helyesen értékelte a projektvezetői munkát, tekintettel volt annak jellegére, felmérte az azzal járó teendőket, és kifejezetten figyelmet fordított arra is, hogy az alperes munkáltatónál a projektvezető mellett a szakmai teendők ellátására külön személyt alkalmaztak.
- [50] A felperes előadta, hogy a javadalmazásával kapcsolatos igénye 2016. januárjától feszültséget okozott. A perben ugyanakkor nem hivatkozott rendeltetésellenes joggyakorlásra, ezért ezzel kapcsolatosan a bíróság nem folytatott le bizonyítást.
- [51] Nem volt olyan peradat, amely szerint a projekt sikeres befejezését bármi - különösen a felperes magatartása, szakmai tevékenysége - veszélyeztette volna. N.P.Z. rendszerszervező tanúvallomása a felperes által előadottakat megerősítette. Elmondta, hogy „tartottak heti meetingeket, a felperessel mindig lehetett beszélni, tőle kérdezni, a felperes készített feladatlistát, aminek alapján a munkavállalók tudták, hogy milyen munkákat kell elkészíteniük”.
- [52] Dr. K.O. tanúvallomását az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte annak ellenére, hogy abból kitűnik, miszerint a felperes a rábízott feladatokat korrekt módon ellátta, azzal szemben kifogás nem merült fel, a megrendelővel a kapcsolattartás javult, és konfliktusok sem voltak.
- [53] A fentieket alátámasztotta H.H.G. tanúvallomása, amely szerint a felperes a nehezen kezelhető megrendelővel szót értett, vele a kapcsolat javult, konfliktusok nem voltak. Rendszeres státusz megbeszéléseket tartottak, mindenki tudta a munkáját, a felperes a heti munkavégzést összefoglalta, és a tevékenységét senki sem kérdőjelezte meg.
- [54] Azon tanúvallomások - amelyek a felperesi álláspont szerint olyan emberektől származnak, akik a tanúvallomásuk idején valóban érdektelennek számítottak, továbbá ráláttak a felperes munkájára - mind megdöntik a felmondásban írtakat. Emellett figyelembe kell

venni a felperes által csatolt, a felmondásban foglaltakat cáfoló e-maileket is.

- [55] Gy.B. tanúvallomása értékelésekor a másodfokú bíróság helyesen vette figyelembe azt, hogy a tanú a vallomásakor az alperes alkalmazásában állt, a felperes korábbi munkakörét töltötte be. A tanú nem volt jelen amikor a felperes a munkatársaival a projekt megbeszéléseket és egyéb kiscsoportos szakmai megbeszéléseket, személyes egyeztetéseket folytatott. Gy.B.-val csak esetenként találkozott a felperes, így a másodfokú bíróság helyesen értékelte az általa elmondottakat.
- [56] P.P. tanúvallomásával kapcsolatban abból kell kiindulni, hogy a tanú feladata volt a projektvezetői munka segítése. A tanú nyilatkozata szerint Sz.B.B. kérte tőle, hogy olyan feladatokat lásson el, amelyek a projektvezető munkakörébe tartoznak. Tehát a felperes vezetője, Sz.B.B. iránymutatásainak megfelelően adott projektvezetéssel kapcsolatos részfeladatokat a tanú részére.
- [57] Cs.G.G. tanú „hiányolta a szakmai konzultációkat, megbeszéléseket, és azt, hogy nem mindig volt világos, kinek mely feladatokat kell elvégeznie, szerinte ezt egy belső dokumentum elkészítésével lehetett volna egyértelművé tenni, de ezt a felperes nem készítette el”. Nevezett tanú vallomásával kapcsolatos ellentmondást a másodfokú bíróság ítéletének 10. oldal 3. és 4. bekezdése, valamint N.P.Z., H.H.G. tanúvallomásában foglaltak tartalmazzák.
- [58] A felperes utalt arra, hogy H. a tanúvallomásában úgy fogalmazott, hogy a projekt szakmai felelőse ő maga volt. Ebből azt a következtetést lehet levonni, hogy a projektben elkülönült a projektvezető és a szakmai vezető személye és feladata. Az alperes a két külön munkakört betöltő munkavállaló között a munka- és felelősség megosztásáról nem intézkedett megfelelően, ezt azonban nem lehet a felperes terhére róni.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [59] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [60] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős határozatot a Pp. 272. § (2) bekezdés alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül.
- [61] Az alperes a Pp. 206. §-ának megsértésére alaptalanul hivatkozott. A törvényszék a munkáltatói intézkedés jogszerűsége körében a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat, a tanúk vallomását, a felek nyilatkozatát a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően a bizonyítékok egybevetése alapján összességükben értékelte, és mérlegeléséről a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően indokolási kötelezettségének eleget téve számot adott. Megemlítette azokat a körülményeket, amelyeket a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, és utalt azokra az okokra, amelyek miatt valamely tényt nem talált bizonyítottnak. Mérlegelése megfelelt a logika szabályainak, és nem minősült iratellenesnek

vagy kirívóan okszerűtlennek.

- [62] A jogvita elbírálása során a másodfokú bíróság helytállóan indult ki abból a tényből, miszerint az alperes annak ellenére alkalmazta a felperest projektvezető munkakörben, hogy nem rendelkezett sem vasút-szakmai, sem informatika-fejlesztési ismeretekkel. A projektvezetői gyakorlata tette alkalmassá a tevékenység ellátására.
- [63] A 2013. január végéig fejlesztési igazgatói munkakört betöltő dr. K.O. a tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy „Szakmai kifogásról sem hallottam a felperes munkáját illetően sem a megrendelő, sem a partner részéről. Egyébként 2012. december közepéig kísértem nyomon a projektet, ezt követően a projekttel már nem foglalkoztam.” „A projektvezetővel szemben elvárás, tehát valamennyi projektvezetővel szemben elvárás, hogy a feladatot ossza ki, a kiosztott feladatokat kérje számon, tartsa jól és megfelelő módon a kapcsolatot a megrendelővel, a büdzsét figyelje, tehát átfogóan irányítsa a projektet. Úgy vélem, hogy azokat a feladatokat amelyeket itt felsoroltam a felperes korrektül ellátta az adott körülmények között. Természetesen mindig vannak súrlódások, mindig vannak érdekellentétek, különösen egy ilyen nagy projekten, de szakmai vitán kívül nem hallottam más vitáról, más konfliktusról abban az időszakban, amíg a felperes vezette a projektet, illetőleg amíg ott dolgoztam az alperesnél” (jegyzőkönyv, 9. oldal 2-3. bekezdés).
- [64] A felperes 2013. januárjáig közvetlen munkatársi kapcsolatban állt Herdeyné H.G.-val, aki tanúként úgy vallott, hogy „Tőlem, amikor a felperes belépett a projektbe, az adminisztrációs feladatokat vette át, illetve a megrendelő felé ő volt a projekt arca. Szakmailag én vittem tovább a projektet, de a felperes a szakmai munkába is belefolyt, hiszen be kellett számolnia a munkacsoportok eredményeiről. Szakmailag segítettem ebben a felperesnek, a felkészülésben. Szakmailag ellenőriztem a projektben folyó munkát azt követően is, hogy a felperest felvették. ... Én voltam szakmailag felelős a projekt előrehaladásáért és működéséért, a felperes pedig adminisztrált és megjelenítette a projektet a megrendelő felé. Amíg együttműködtünk a felperessel, tehát kizárólag 2012. december végéig tudok nyilatkozni, hozzám a felperesre panasz senkitől nem érkezett. ... Én voltam az, aki szakmailag a projektet ismertem, és a megrendelő összes rendszerét is ismertem a korábbi évek tapasztalatából eredően, mivel ezeknek évekig a szolgáltatási menedzsere voltam” (jegyzőkönyv, 2. oldal 2., 3., 4. bekezdés).
- [65] Ezen tanúvallomások alapján nem volt bizonyított, hogy Sz.B.B. miért tartotta a felperes munkavégzését elfogadhatatlannak. Vallomása szerint „Felmerült bennem az, hogy egyáltalán jól választottam-e, amikor a felperes alkalmaztatása mellett döntöttünk, és arra kellett jutnom, hogy végül is az nem volt jó döntés, hogy a felperes lett ebben a projektben a projektvezető. Voltak a személyiségeivel is problémák” (jegyzőkönyv, 10. oldal 9. bekezdés). Ez azonban konkrétumokkal nincs alátámasztva, csakúgy mint a tanú azon kijelentése, hogy „A felperes mint projektvezető

nem látta át a projekt egészét, így a részfeladatokat sem" (jegyzőkönyv, 11. oldal 2. bekezdés). Nincs arra vonatkozó peradat, amely alátámasztaná, hogy Sz.B.B. miért ajánlotta már fel 2012. decemberében Gy.B.-nak (a megrendelő képviselőjének) a felperes feladatkörét, amikor több tanú által igazoltan ebben az időben a munkavégzésével problémája senkinek nem volt. Gy.B.-tól pedig - figyelemmel arra is, hogy a felperes tevékenységét ő vette át - elfogulatlan tanúvallomás nem volt várható a felperes általa tanúsított szakmai hozzáértést illetően.

- [66] A másodfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy az eljárás során nem volt ítéleti bizonyossággal megállapítható az sem, hogy a felperesen „átnéztek” a munkatársak. Az ezt állító Sz.B.B., Gy.B., N.A., P.P., - egyébként értékelhető konkrétumokat nem tartalmazó - vallomását cáfolta dr. K.O., N.P.Z., H.H.G. tanúvallomása.
- [67] Ugyancsak helyes azon jogerős ítéleti következtetés, hogy P.P. a munkahelyi vezető kérésére átvett a felperestől feladatokat, ez azonban nem róható a munkavállaló terhére, mivel ennek konkrét oka - hibás munkavégzés, határidő betartásának bizonyított elmulasztása - ugyancsak nem volt ítéleti bizonyossággal megállapítható.
- [68] A másodfokú bíróság helytállóan utalt a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján arra is, hogy az alperes mindvégig szükségesnek tartotta a projektvezető munkáját segítő szakmai vezető alkalmazását. Erre nyilvánvalóan azért volt szükség, mert - mint a jelen esetben is - a projektvezető nem feltétlenül rendelkezett a projekt megvalósításához szükséges speciális ismeretekkel, így a projektvezető mellett tevékenykedő szakmai vezető felel a kitűzött célok megvalósulásáért. Nem volt bizonyított, hogy a felperes alkalmatlan volt a projektvezetési tevékenységre, vagy veszélyeztette volna annak teljesülését. Az alkalmatlanság összefoglaló indok, az alperes pedig nem bizonyította sem azt, hogy a felperes képtelen volt a feladat ellátására sem azt, hogy 2013. januárjától a munkavégzésében olyan változások történtek, amelyek a munkaviszony megszüntetés jogszerű indokául szolgálhattak volna (Mt. 66. §).
- [69] A fentiek alapján a Kúria a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [70] Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.
- [71] Az alperes az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján köteles az illetéket megfizetni.
- [72] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő